

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 410/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Obvodného pozemkového úradu v Stropkove v konaní vedenom pod sp. zn. 876/2004/05/11 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. septembra 2011 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Obvodného pozemkového úradu v Stropkove (ďalej len „pozemkový úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. 876/2004/05/11.

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: *«Po vyjdení zákona č. 503/03 Z. z. o reštitučnom nároku k pôde, som si ho v stanovenej lehote svojím písomným podaním, zo dňa 27. XII. 2004 uplatnil u kompetentného pozemkového úradu...»*

Po zaregistrovaní tohto môjho prípadu vydal dňa 22. 9. 2005 úrad svoje písomné rozhodnutie, ktorým toto správne konanie pred ním prerušil do dňa 31. XII. 2005 súčasne s tým, aby som mu ho doplnil o požadované náležitosti a dokumentáciu, o ktorú ma požiadal svojím listom s toho istého dňa t. j. 22. IX. 05. Svojím písomným podaním, zo dňa 22. XII. 2005 som OPÚ v Stropkove oznámil údaje tak ako to odo mňa požadoval a ako som len mohol a dalo sa. No, následne bez toho, aby tento úrad vo veci so mnou komunikoval ďalej, po dlhej viac ako 5 a 1/2 ročnej, odmlke svojím rozhodnutím čís.: 876/2004/O5/11-009/ES, zo dňa 12. VIII. 2011, celé konanie zastavil a to je hlavný dôvod na podanie tejto mojej ústavnej sťažnosti pre porušenie ani nie tak č. 48, ods. 2/ Ústavy SR /už keď naozaj neide o prietahy momentálne/, ako o porušenie ods. 1/, čl. 6 Európskeho Dohovoru!/ a podľa ktorého sa posudzuje to, či vec bola „prejednaná v primeranej lehote“, aj keď povedzme, že boli v nej prietahy, na ktoré sa z rôznych príčin neprihliadalo, čo je najnovšom praxou ústavného súdu.»

3. Sťažovateľ zastáva názor, že pozemkový úrad svojím postupom porušuje jeho základné práva a slobody, a preto žiada, aby ústavný súd vo veci rozhodol týmto nálezom:

„1./ Vyslovuje že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy SR a najmä ods. 1/, čl. 6 Dohovoru postupom Obvodného pozemkového úradu v Stropkove v správnom konaní o uplatnenie nároku na navrátenie vlastníctva podľa zákona čís. 503/03 Z. z. z hľadiska prejednanie vecí v primeranej lehote a teda aj bez prietahov, porušené boli.

2./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie za porušovanie jeho základných a ľudských práv vo výške 5 tis. EUR /slovom päťtisíc eur/, ktorá je mu povinný

Obvodný pozemkový úrad Stropkov zaplatiť najneskôr do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.

3./ Ukladá Obvodnému úradu Stropkov, aby uhradil aj vzniklé trovy tohto súdneho konania, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

4. Sťažovateľ súčasne požiadal ústavný súd, aby mu ustanovil právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Svoju žiadosť odôvodnil takto: „... *lebo si to nemôžem zo svojho biedneho dôchodku dovoliť zaplatiť dnes tak drahého advokáta, trebárs aj celkom za nič!*“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že „... právomoc na danú vec zo strany Ústavného súdu SR tu daná je, lebo sa to vzťahuje na každý subjekt, ktorý porušuje základné ľudské práva...“.

8. Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci. Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

9. Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmavajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť. V zmysle § 247 ods. 1 OSP sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti tohto zákona v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, použitie ktorých umožňuje osobitný predpis.

10. Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľa je daná právomoc všeobecného súdu v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy,

akým je aj pozemkový úrad. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom.

11. Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú fyzickú osobu alebo právnickú osobu namietajúcu porušenie svojho základného práva. Preto každý musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu.

12. Vychádzajúc z týchto právnych záverov a skutkového stavu opísaného sťažovateľom ústavný súd konštatuje, že vo veci sťažovateľa nie je daná jeho právomoc (čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto sťažnosť pre nedostatok právomoci odmietol (podobne III. ÚS 59/04, IV. ÚS 49/04 a IV. ÚS 58/07).

13. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2011